

Německo šílí - znamení ukazují na „poslední bitvu“

- editor007 | 21. dubna 2024

NĚMECKO: Úroveň protiruské hysterie v Německu v posledních dnech dosáhla nových, dříve nevídaných výšin. Prostá mysl již nemůže držet krok s tímto šíleným vývojem. Kde a jak by to všechno mělo skončit?

Na snímku nahoře je německý vicekancléř Robert Habeck (uprostřed) během návštěvy Kyjeva 18. dubna.

Vladislav Sankin píše pro německou mutaci RT:

V pátek brzy ráno se ministr hospodářství Robert Habeck na hodinu a půl vydal do protiletectvého krytu v Kyjevě. Bylo kolem 4:40 v noci. Samozřejmě byl okamžitě po ruce známý fotograf německé agentury DPA, aby vyfotil německého vicekancléře „v ohrožení života“, a to v různých pózách.

Zpravodajská veřejnoprávní relace Tagesschau zároveň informovala, že systémy protivzdušné obrany „Patriot“ se budou v budoucnu vyrábět i v Německu – aby jich měla Ukrajina dostatek. V Německu přitom zuří sabotážní skandál – dva „němečtí-Rusové“ chtěli vyhodit do povětří vojenské objekty USA! Tisk hlásí: „Putin přináší válku z Ukrajiny do Německa.“

Na rozdíl od „dramatu“ kolem Habecka neexistuje jediný fotografický důkaz, který by podpořil obvinění ze sabotáže – nebezpečí musí zůstat tak nejasné, jak je to jen možné. Spolkové ministryni vnitra Faeserové a zprávám Tagesschau stačí zatčení obou německých-Rusů k tomu, aby Rusko okamžitě označili za „zločinecký režim“.

Navzdory veškerému právu klasifikovala spolková generální prokuratura Doněckou lidovou republiku jako „teroristickou organizaci“, což přimělo ministerstvo spravedlnosti k vydání povolení k trestnímu stíhání. Hon na „vnitřní nepřátele“, kteří v posledních deseti letech sympatizovali s Ruskem nebo rebelujícím Donbasem, dostává nový impuls. Zároveň je ruským diplomatům odepřen přístup na vzpomínkové akce u příležitosti osvobození německých koncentračních táborů Rudou armádou!

Zvláště často se v četných prohlášeních o špionážním skandálu objevuje slovo „obrana“. Vzorec zní: „Německo se musí vyzbrojit tak, aby bylo v budoucnu výrazně robustnější, odolnější a obranyschopnější.“ Každý, kdo hledá řešení ukrajinské války ve vyjednávání, je umlčen argumentem, že Ukrajina je pro Putina jen předkrm, ale hlavním chodem jsme „my všichni“.

Strack-Zimmermannová (*jestřáb z vládních Svobodných, pozn. překladatelky*) hraje na notu strachu: Putin prý každý den zabije 400 000 lidí. Zelenskij přirovnává Putina ke krvežíznivému zvířeti; Současný „nejpopulárnější“ německý ministr Boris Pistorius přirovnává ruského prezidenta k Hitlerovi.

Vraťme se k Habeckovi. Na své cestě do Kyjeva měl v závěsu šéfy největších německých obranných společností a zástupce solárního průmyslu. Habeck pořádá konferenci o rekonstrukci pro Ukrajinu a chce v zemi investovat. Takže v zemi, která každý den ztrácí kontrolu nad několika kilometry čtverečními a trpí přesnými údery na hlavní objekty své energetické infrastruktury. Rusko žene cenu za Ukrajinu do výše. Habeck zjevně stále věří ve vítězství Západu nad Ruskem a opakuje, že Ukrajina potřebuje „veškerou podporu“.

A teď Krym. Před několika dny bylo oznámeno zahájení školicího programu pro stovku administrativních pracovníků na „okupovaném Krymu“. Po vítězství Ukrajiny nad Ruskem mají zorganizovat návrat poloostrova Ukrajině. To zaplatí „naši zahraniční dárci“, řekla programová manažerka Tamila Taševová a zářila radostí.

Taševová je zástupkyní ukrajinského prezidenta v Autonomní republice Krym a šéfkou nevládní organizace CrimeaSOS. Po mnoho let byla blízkou přítelkyní Marieluise Beckové, vedoucí think-tanku „LibMod“ přidruženého ke Straně zelených. Propagační akce s jejich účastí jsou podporovány Spolkovou agenturou pro politické vzdělávání (bpb), např. „Silné moře – odpor na Krymu“, které se uskuteční v Berlínské státní knihovně příští sobotu. Cílem akce je samozřejmě vykreslit ruské nároky na Krym jako nespravedlivé a nepravdivé.

Před několika dny se na webu Taz.de objevil rozhovor s Taševovou. „Ujistila“ německé čtenáře, že je jen „mýtus“, že pokud Rusko přijde o Krym, nasadí jaderné zbraně.

„Mysl lidí na Krymu musí být očištěna od min“, říká o převýchovném programu, ke kterému směřuje v duchu Ukrajiny a NATO. Dá se rozumně předpokládat, že tento a všechny ostatní „de-okupační projekty“ Taševové jsou placeny spolkovým ministerstvem zahraničí a německými, státem financovanými stranickými nadacemi-a samozřejmě oslavovány jako humanitární projekty.

Jak jinak lze vysvětlit velký zájem Spolkové agentury pro občanské vzdělávání o Krym a Ukrajinu jako surovinový region, zvláště v posledních týdnech a měsících? Bundeszentrale für politische Bildung(Bpb) v únoru věnovala tématu „osvobození“ Krymu celé číslo ze svého cyklu Od politiky a soudobých dějin. V čísle se jako žádoucí scénář zmínila také dekolonizace a rozdělení Ruska na několik „demokratických“ států. A před pár dny Bpb zveřejnil analýzu „Ukrajinské suroviny a jejich strategický význam“. Spolkové centrum v něm uvádí:

„Ukrajina je extrémně bohatá země, a to jak z hlediska prokázaných zásob, tak z hlediska ekonomicky využitelných energetických zdrojů.“

Mají všechny zmíněné události – od Habecka v protiletectvém krytu přes Strack-Zimmermannovou a Pistoriuse až po Bpb a Taševovou – něco společného? Nebo skandál Bystroň a „odhalení“ ruští špióni, sabotéři a teroristé? Nebo nová právní skutečnost, podle níž je nyní tvrzení „rozumět Putinovi“ vyjádřením názoru krytého soudy („oprávnění lhát“)?

Ano, mají něco společného. Německo se stalo hlavním aktérem ukrajinského konfliktu. Spolková republika byla vlastně vždy hnací silou, přinejmenším od pokusu vlády Merkelové dosadit Vitalije Klička – „našeho člověka v Kyjevě“ – ještě před pučem na Majdanu. Pak ale převzaly iniciativu USA a Britové a Německo chytře vklouzlo do role údajného „prostředníka“ v diplomatickém procesu v Minsku. Nyní se znovu vynořuje ze stínu, nadupané sebechválou jako „největší zastávce Ukrajiny“. Ukrajina je v médiích dlouhodobě brána jako téměř vlastní území – „útok na Ukrajinu = útok na nás“.

Vzhledem k tomu, že porážka nacionalistické junty v Kyjevě je západoněmecké politické třídě stále více a více zřejmá, připravuje nyní Berlín své vlastní obyvatelstvo na závěrečnou bitvu proti Rusku. Tím opět projevuje propastné nepřátelství vůči Rusku. Jde o materiální zájmy, ostatně jako vždy. Každý boj je nakonec bojem o suroviny – zatím ukrajinské a v pozdější perspektivě i o ruské.

Sázky se každým dnem zvyšují dechberoucím tempem – normální mysl už nestíhá. Takže člověka nenapadá nic jiného, než tento vývoj popsat jako čiré šílenství. Protože se stále více ukazuje, že válka, která začala jako domnělá „ukrajinská válka“, skončí vítěznou přehlídkou. Ale kde se bude konat? Výběr se zdá být stejně úzký jako před 80 lety: Buď na Rudém náměstí v Moskvě, nebo Unter

den Linden v Berlíně.

AUTOR: Vladislav Sankin

Zpracoval: Jana Kunšteková/Nová Republika

[ZDROJ](#)